सद्यस्तदानीमेव अन्यान् सर्व्वान् यजमानान् प्रकर्षेण अत्येषि अतिक्रमिष्यसि। चारुतरत्वमेव स्पष्टीक्रियते, ईडेऽन्यः सर्व्वैः स्तुत्यः वपुष्यः उज्वलरूपः विभावा दीप्यमानः मानुषीणां विशां प्रजानां प्रियः अतिथिः। सोऽयं मन्त्र आग्नेये कर्म्मणि द्रष्टव्यः॥

अथ षड्विंशी। "ब्रह्मज्येष्ठा वीर्य्या सम्भृतानि। ब्रह्माग्रे ज्येष्ठं दिवमाततान। ऋतस्य ब्रह्म प्रथमोत जज्ञे। तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्द्धितुं कः" इति। हे ब्रह्मज्येष्ठा वृद्धतमाः प्रजापतिप्रभृतयः शृणुत, यानि वीर्य्याणि ज्ञानैश्वर्य्यादीनि युष्मासु सम्भृतानि सम्पादितानि सर्व्वाणि ब्रह्मैव। अतएव स्मर्य्यते,

यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्ज्जितमेव वा।
तत्तदेवावगच्छत्वं मम तेजोंऽशसम्भवम्॥ इति।

किञ्च ज्येष्ठं लोके वृद्धतमं ब्रह्म। अत्र प्रथमं आदिकाले दिवम् आततान द्युलोकं विस्तारयति स्म। किं बहुना, यदृतं सत्यं सर्व्वकारणकारणं वस्तु तस्यापि ब्रह्म प्रथमं जज्ञे प्रादुरभूत् स्वस्य स्वयमेवाविर्बभूव स्वप्रकाशत्वेन भासत इत्यर्थः। तेनैवम्भूतेन ब्रह्मणा कोऽन्यः पुमान् स्पर्द्धितुं शक्नोति॥

अथ सप्तविंशी। "ब्रह्मस्रुचो घृतवतीः। ब्रह्मणा स्वरवोमिताः [१०]। ब्रह्मयज्ञस्य तन्तवः। ऋत्विजो ये हविष्कृतः" इति। घृतवती घृतसम्पूर्णस्रुचोऽपि ब्रह्मैव मिता यूपे प्रक्षिप्ताः स्वरवः शकलविशेषा अपि ब्रह्मैव यज्ञस्य तन्तवः विस्तारा अपि ब्रह्मैव हविष्कृतो हविःसम्पादका ये ऋत्विजः सन्ति तेऽपि ब्रह्मैव। एतच्चोभयं ब्रह्मण ऋषभमिति विहिते पशौ द्रष्टव्यम्॥